

В наслідок цього, було розроблено комплексні показники якості в проєктах міського пасажирського транспорту для маршрутної та мережної поїздки. Вони базуються на суб'єктивній оцінці пасажирів та включають одиничні показники якості: витрати часу на здійснення пішохідного складника пересування, очікування та на поїздку, динамічний коефіцієнт використання місткості та додатково кількість пересадок для мережної поїздки.

Для планування якості проєктів міського пасажирського транспорту виникає необхідність в визначенні фактичних значень показників якості. Це можливо здійснити з використанням моделей зміни цих показників. На першому етапі дослідження було проведено заходи з розробки моделі зміни складової часу поїздки – часу руху у транспортному засобі на перегоні маршруту. Для отримання вихідної інформації параметрів проведено натурні обстеження. З використанням даних обстеження було розроблено модель зміни часу руху пасажирів в транспортному засобі на перегоні маршруту. Було встановлено, що змінювання одиничного показника якості - часу руху транспортних засобів на перегоні маршруту з достатньою точністю описується нелінійним регресійним рівнянням, у якому змінними є параметри траси маршруту, транспортних засобів та пасажиропотоків.

Результати статистичних розрахунків дозволили зробити висновки про допустимість використання моделі для оцінки якості проєктів.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПІДХІД ОЦІНКИ ЯКОСТІ В ПРОЄКТАХ МІСЬКОГО ПАСАЖИРСЬКОГО ТРАНСПОРТУ

Ушкань В.О.

Науковий керівник – Давідіч Н.В., канд. техн. наук

Управління якістю в сучасних проєктах здійснюється на всіх стадіях і охоплює всі сторони проєкту. У процесі реалізації проєкту часто виникають ситуації, коли необхідно приймати управлінські рішення стосовно подальшого розвитку проєкту, зокрема щодо пошуку та вибору оптимального варіанта або внесення змін у проєкт, продовження проєкту без змін, зупинки або припинення проєкту. Прийняття таких рішень здійснюють на підставі аналізу основних показників якості проєкту, але вони не завжди є достатньо обґрунтованими і формалізованими внаслідок використання не в повній мірі інформаційних технологій.

Підвищення якості пасажирських перевезень є одним з найважливіших завдань, поставлених перед суспільством у галузі транспорту. Науковці визначають, що організація перевезень пасажирів повин-

на забезпечувати раціональне використання рухомого складу, повну безпеку й високу культуру обслуговування пасажирів з найменшими витратами. Однак, раніш розроблені методи оцінки якості в проєктах міського пасажирського транспорту не повністю враховували суб'єктивну оцінку пасажирями умов обслуговування.

Проведені дослідження ставили за мету розробку комплексного показника якості при виконанні маршрутної поїздки в проєктах міського пасажирського транспорту з урахуванням суб'єктивної оцінки пасажирями якості обслуговування. Дослідження значущості для пасажирів критеріїв оцінки якості роботи міського пасажирського транспорту дозволили виявити, що при здійсненні поїздки пасажирями для трудових пересувань в першу чергу важливий час руху, другим є час очікування транспортного засобу, третій – безпека руху, четвертий – кількість пересадок, п'ятий – час підходу до зупинки. Для культурно-побутових пересувань найважливішим показником є час поїздки, на другому місці наповнення салону транспортного засобу, третім за значущістю є безпека руху, четвертим – час очікування транспортного засобу, п'ятим – кількість пересадок.

Такі фактори, як інформаційне забезпечення поїздки, конструктивні особливості транспортного засобу та система збору оплати за проїзд виявилися найменш значущими і фактично не впливають на оцінку пасажирями якості роботи міського пасажирського транспорту.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ РОБОТОДАВЦЯ ЗА СТВОРЕННЯ БЕЗПЕЧНИХ УМОВ ПРАЦІ НА РОБОЧИХ МІСЦЯХ

Костоянц І.Г., Бокатов Д.О., Ткаченко Ю.С.

Науковий керівник – Хворост М.В., доктор техн. наук, професор

Закон України «Про охорон праці» є основним законодавчим актом, що регулює правовідносини між роботодавцем та працівником у сфері охорони праці. Закон визначає повну відповідальність роботодавця за створення належних, безпечних і здорових умов праці, а також права працівників на безпеку як при прийомі на роботу, так і у процесі трудової діяльності.

Роботодавець зобов'язаний створити на робочому місці в кожному структурному підрозділі умови праці відповідно до нормативно-правових актів, а також забезпечити додержання вимог законодавства щодо прав працівників у галузі охорони праці.

З цією метою роботодавець забезпечує функціонування системи управління охороною праці, а саме:

- створює відповідні служби і призначає посадових осіб, які забезпечують вирішення конкретних питань охорони праці, затверджує